

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 kwietnia 1976 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 40 ustępy 2 i 3 Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r. (Dz. U. z 1966 r. Nr 45, poz. 277), następujące państwa złożyły Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji:

Republika Federalna		
Niemiec	dnia 3 grudnia	1973 r.,
Sudan	dnia 24 kwietnia	1974 r.,
Republika Malgaska	dnia 20 czerwca	1974 r.,

Islandia	dnia 18 grudnia	1974 r.
Kolumbia	dnia 3 marca	1975 r.
Włochy	dnia 14 kwietnia	1975 r.
Bangladesz	dnia 25 kwietnia	1975 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„Odnośnie do artykułu 49 ustęp 1 litery (a), (d) i (e) konwencji Rząd Bangladeszu zastrzega sobie prawo do czasowego zezwolenia na swoim terytorium na:

(a) używanie opium do celów quasi-leczniczych,
(d) używanie konopi indyjskich, żywicy konopi indyjskich, wyciągów i nalewek z konopi indyjskich do celów nieleczniczych,

(e) zbiór i wyrób środków odurzających oraz obrót środkami odurzającymi wymienionymi w literach (a) i (d) dla celów tam wymienionych.”,

Urugwaj	dnia 31 października	1975 r.,
Niemiecka Republika		
Demokratyczna	dnia 2 grudnia	1975 r.

z następującym zastrzeżeniem:

„Niemiecka Republika Demokratyczna nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 48 ustęp 2 konwencji, który przewiduje obowiązkową jurysdykcję Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości. W odniesieniu do kompetencji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w kwestii sporów dotyczących interpretacji lub stosowania konwencji Niemiecka Republika Demokratyczna reprezentuje pogląd, iż w każdym takim przypadku zgoda wszystkich stron w sporze jest konieczna dla wniesienia sporu do Międzyna-

rodowego Trybunału Sprawiedliwości w celu jego rozstrzygnięcia.”

Zgodnie z artykułem 41 ustęp 2 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Republiki Federalnej Niemiec dnia 2 stycznia 1974 r., Sudanu — dnia 24 maja 1974 r., Republiki Malgaskiej — dnia 20 lipca 1974 r., Islandii — dnia 17 stycznia 1975 r., Kolumbii — dnia 2 kwietnia 1975 r., Włoch — dnia 14 maja 1975 r., Bangladeszu — dnia 25 maja 1975 r., Urugwaju — dnia 30 listopada 1975 r. oraz Niemieckiej Republiki Demokratycznej — dnia 1 stycznia 1976 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rządy Lesotho i Wspólnoty Bahamów przekazały Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 4 listopada 1974 r. i dnia 13 sierpnia 1975 r. notyfikacje o sukcesji w odniesieniu do wyżej wymienionej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek